

't Hoofd

Het konsumptiehuisje van rond de jaren 1930 op 't Koptje van 't Hoofd.

Dit jaar is het honderd jaar Geleden dat men het nieuwe staketsel, breder dan het vorige, voor het publiek opende. Het staketsel heeft zo zijn eigen geschiedenis. Bij grote gebeurtenissen zoals de zeewijding, werd het bevestigd.

In de Eerste Wereldoorlog werd de havengeul door het Engelse oorlogsschip „Vindictive” gedeeltelijk geblokkeerd. De staketsels van West- en Oostzijde werden zwaar beschadigd.

In augustus 1929 gebeurde een ramp in de havengeul toen een overzetboot en een plezierboot („1 uur in zee”) met elkaar in aanvaring kwamen en verschillende toeristen voor de ogen van de wandelaars op het staketsel verdronken. Koene redders spron-

gen in het water en konden de meeste drenkelingen redden, maar een 15-tal opvarenden werden toch onder water door de stroming meegezogen.

De meeste souvenirs van de Oostendenaars zijn toch aan de aangename kant. Geen enkele wandeling brengt immers zoveel mogelijkheden op. Men ziet er de maaltboten, de jetfoils, de kustvaarders, indertijd de Tilbury-schepen die in weer en wind in zee gingen, de zeemachtschepen, de vele staatsschepen zoals de loodsboten, de reddingsboten, de sleepboten, maar ook nog baggerschepen, kleine tankers, de vissersschepen en de pleziervaartuigen.

Dit binnen en buiten varen is nog altijd een spektakel, waar

men alleen in een havenstad kan van genieten. Hierbij moet men bedenken dat het staketsel, dat een lengte heeft van bijna 700 meter, héél dicht bij de visserskaai en bij het stadscentrum gelegen is. Waar elders treft men zo'n prachtig gratis spektakel aan?

Het staketsel is enig. Wie tot het „Koptje” (het verste uiteinde) van 't Hoofd wandelt, heeft de kans om daar heerlijk te verpozen, een consumptie te nemen of te vissen. Het staketsel is ook vele jaren hét wandelplekje van verliefden geweest, vóór het mode werd om in de auto te rijden.

Ook in de winter gaat er van het staketsel iets magisch uit. Bij mist hoort men er de mistklok luiden en bij stormweer ziet men daar de zware golven tegen de

stevige plankenkonstruktie opspatten.

Ik blijf nog steeds bij mijn idee dat 't Hoofd voor ons iets speciaals is. Twee jaar geleden vroeg men mij in het programma Golfbreker wat ik de toerist zou aanraden als hij in Oostende wou wandelen. Ik antwoordde toen „Tot het uiteinde van het staketsel gaan, waar men ver van alle verkeersdrukke is en men precies in volle zee is, met het afwisselend havenverkeer als attractie”. Daarnaast zei ik nog: „Een wandeling tot aan het kerkje van Mariakerke in de duinen en een bezoek aan Stene, het dorp in de stad”.

Omer Vilain

Enkele oude zeebonken zetten de toeristen over als de overzetboot niet kon varen. Dit gebruik bestond nog tot in de zestiger jaren. (Circa 1938)

De favoriete wandeling van duizenden zondagstoeristen tijdens de vorige eeuw. Het was toen voor hen ook al een ware belevenis. (Circa 1900)